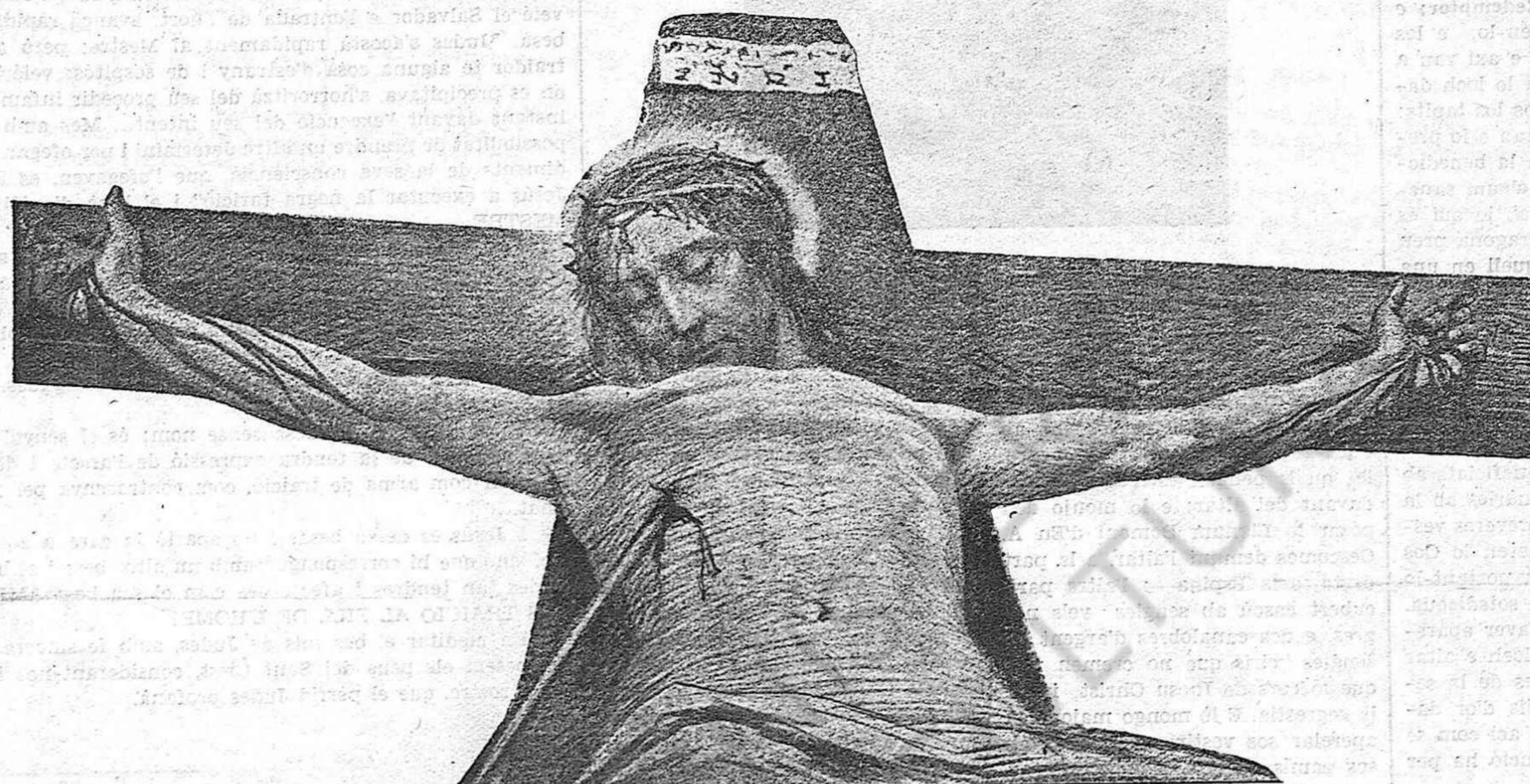

DIJOUS I DIVENDRES SANTS

Jesús davant les Autoritats

1

Jesús fou acusat, manta vegada, de transgressor de la Llei, de faedor de tumults, de capgirador de les coses establertes, de revoltat. Ad-huc, modernament, una "crítica" tendenciosa i efectista ha volgut repetint el paper dels testimonis venals que acusaren Jesús davant del Sanedri, mostrar-lo al món com un de tants vulgars revolucionaris que es cregueren instruments de Déu. De fet, Jesús fou un innovador, fou, certament, un capgirador formidable, però no fou mai ni un revoltat ni un exaltat.

Jesús afirmà que no havia vingut a abrogar la Llei, ans a complirla, però a complir-la tal com pertocava al Crist. La seva observança de la Llei no era com la dels fariseus, i la seva actitud davant les autoritats no era ni la d'un esclau ni la d'un vengut.

A la Palestina del temps de Jesús hi havia dugues autoritats polítiques: la Judea i Samaria estaven sota la jurisdicció directa de Roma, mitjançant un Procurador; la Galilea i la Perea estaven directament sota la d'Antipas. Jesús es trobà amb l'una i amb l'altra.

Durant la darrera estada de Jesús a Jerusalem, els fariseus, per tal d'enxarrar a Jesús en alguna qüestió comprometedora, li enviaren emissaris d'entre ells i dels herodians. Aquests li demanaren si era lícit pagar tribut al Cèsar o no. La pregunta era capciosa: si responia negativament, es declarava en revolta contra Roma; si afirmava era senyal que reconeixia el poder estranger i renunciava a les esperances d'Israel. Jesús es féu mostrar la moneda del tribut i digué aquella frase immortal: El que és de Cèsar torneu a Cèsar, i el que és de Déu a Déu. Jesús, doncs, reconeixia un poder polític de fet, i aquest reconeixement legítim no significava infidelitat a Déu. L'autoritat humana s'ha de respectar i obeir fins i tant que aquesta no impideixi donar a Déu el que pertany a Déu, és a dir, mentre no traspassi els propis límits. En aquest cas, cal resistir sense temença dels qui poden occir el cos, puix no podrán atenyir ni la consciència, ni la llibertat de l'esperit que és de Déu.

El motiu verdader d'aquesta sotmissió a l'autoritat humana el declarà palesament Jesús a la faç de Pilat, quan li digué que tota protestat no ve sinó de Déu, i amb això promulgava l'origen diví de l'autoritat i la raó del deure d'acatar-la. Déu ha creat l'home per viure en societat, i com que aquesta no pot subsistir sense l'autoritat, aquesta, doncs, s'exerceix en nom i per delegació de Déu al qual, en definitiva, s'adreça tot homenatge. Cap home no té dret propi per a dominar el seu semblant i llevar-li la llibertat.

Es cert que Jesús lluità contra les autoritats constituïdes. Per damunt del patriotisme vulgar i del respecte al poder, —el respecte és un límit—, el Mestre diví havia vingut a edificar, a realitzar una obra superior a tota obra humana. Tota resistència que s'interposava en el seu camí havia d'ésser vencuda, i en tota avinentesa havia de conservar la seva omnímoda llibertat d'accio. La conducta de Jesús fou sempre exquisidament discreta, però, alhora, donà a entendre que Ell era el seyور, seyور de les seves obres i de si mateix.

Abans d'abandonar la Galilea, terra de la jurisdicció d'Herodes Antipas, els fariseus, emissaris del tetrarca, li digueren que aquest el cercava per occir-lo. Jesús, amb sobiran tranquilitat, els digué que trametessin a aquella "guineu" que Ell restaria a Galilea fins que li plauria, i que no era en el territori d'Antipas on havia de morir, sinó a Jerusalem, com li pertocava. Romangué encara una bona mesada en aquelles contrades fent el que volgué fer, i, partint, d'allí s'en vingué a la Judea, d'allà del Jordà, i anà a morir a Jerusalem quan va voler i de la mort que va escollir.

L'autoritat religiosa d'Israel era també una autoritat social i política alhora. La legislació mosaica era essencialment teocràtica, però la força de les coses i les tradicions augmentaren i complicaren més la intervenció social de l'estament religiós, dels grans sacerdots, del Sanedri, dels fariseus i dels escribes. Jesús s'havia collocat en un terreny exclusivament religiós: forçosament, doncs, havia de trobar-se amb tots ells. Jesús realitzava la seva obra, de la qual no en canviaria res. Tota la qüestió estava en l'actitud que prendrien les autoritats religioses respecte d'ella; podien acceptar-la o podien combatre-la, el que no podien fer era mostrar-se indiferents.

Jesús havia d'enfrontar-se amb una doble aristocràcia: la sacerdotal i la doctoral. El Sanedri, format pel gran sacerdot, els principals sacrificadors, els ancians i els escribes oficials, era un tribunal suprem i un concili alhora. En aquell temps la majoria dels Sinedristes era sàducea, és a dir, materialista, traficants de la religió, pels quals aquesta, no era una finalitat, sinó un mitjà de viure i dominar; mestres en astúcia i felonía, tiranitzaven orgullosament el poble, i després vinclavien l'esquena hipòcrita davant els conseres de Roma. Per ells el Messias era un somni profètic inofensiu i aprofitable; i Moisès, més que de legislador i guia, els servia de procurador generós.

La cleda rabinica—doctors i escribes—estava en mans dels fariseus. D'aquesta mena de gent s'ha dit molt justament, seguint les classificacions del Talmud, que "eren homes d'un llibre que és el llibre de Déu, del qual en fan un comentari d'homes, i d'homes estrets, tossuts, inflats d'orgull".

Precisament perquè es tractava d'autoritats religioses, Jesús fou amb elles implacable. A despit d'elles i per dues vegades, netejà els atris del Temple de mercaders i traficants, dient: La meva casa és casa d'oració i vosaltres n'heu fet cova de lladres. Ell desfeu tots els paranyos que li havien parat, congriant, naturalment, una major rancúnia; projectà enfora llur intima vilesa, i resumí públicament el concepte que li mereixien amb una comparança que no li podien perdonar: aquella comparança dels sepulcres monumentals de la vall de Cedró, emblanquisits i nets pel defora i plens de podridura per dins...

No hi havia manera de lluitar amb Jesús, car la seva mirada era penetrant i escorcolladora; la seva paraula denunciava els amagatalls dels sofistes, les seves obres eren massa contundents... i tot ho deia i ho feia com a Enviat de Déu!

Jesús no volgué evitar la topada inevitable; trepitjà aquell niu d'escorrons, encara que llurs picades li costessin la mort.

La prèdica severa que féu Jesús contra el sfariseus i els escribes des del vessant de la muntanya de les Oliveres, que mira a Jerusalem, fou com el plany imposant d'un amor incomprès. Aquelles paraules tallants com un coltell, acabaren en plors: "Quantes vegades he volgut aplegar els teus fills... i no volguereu?"

P. ANTONI MARIA DE BARCELONA.

Les ceremonies de Setmana Santa en la nostra Seu, segons un text antic

(Continuación)

LO DIJOUS de la cena, per lo rati mentre dien prima, lo monjo mijà deu estendre un tapit devant la imatge de Santa Maria de fora al portal major per lo qui fa lo hofici dels penitencier; e, si i és lo seyور o altre prelat, posey cadi-

ra; si no, no. E dita prima, toque lo seyور als penitenciers, e dien tèrcia, e lo prevera és vestit ab capa blanca e dos diaques ab camis quascú i lo sotsdiaqua ab son camis e lignum Domini, e lo dormitor ab capa e ab se creu e los escolans ab

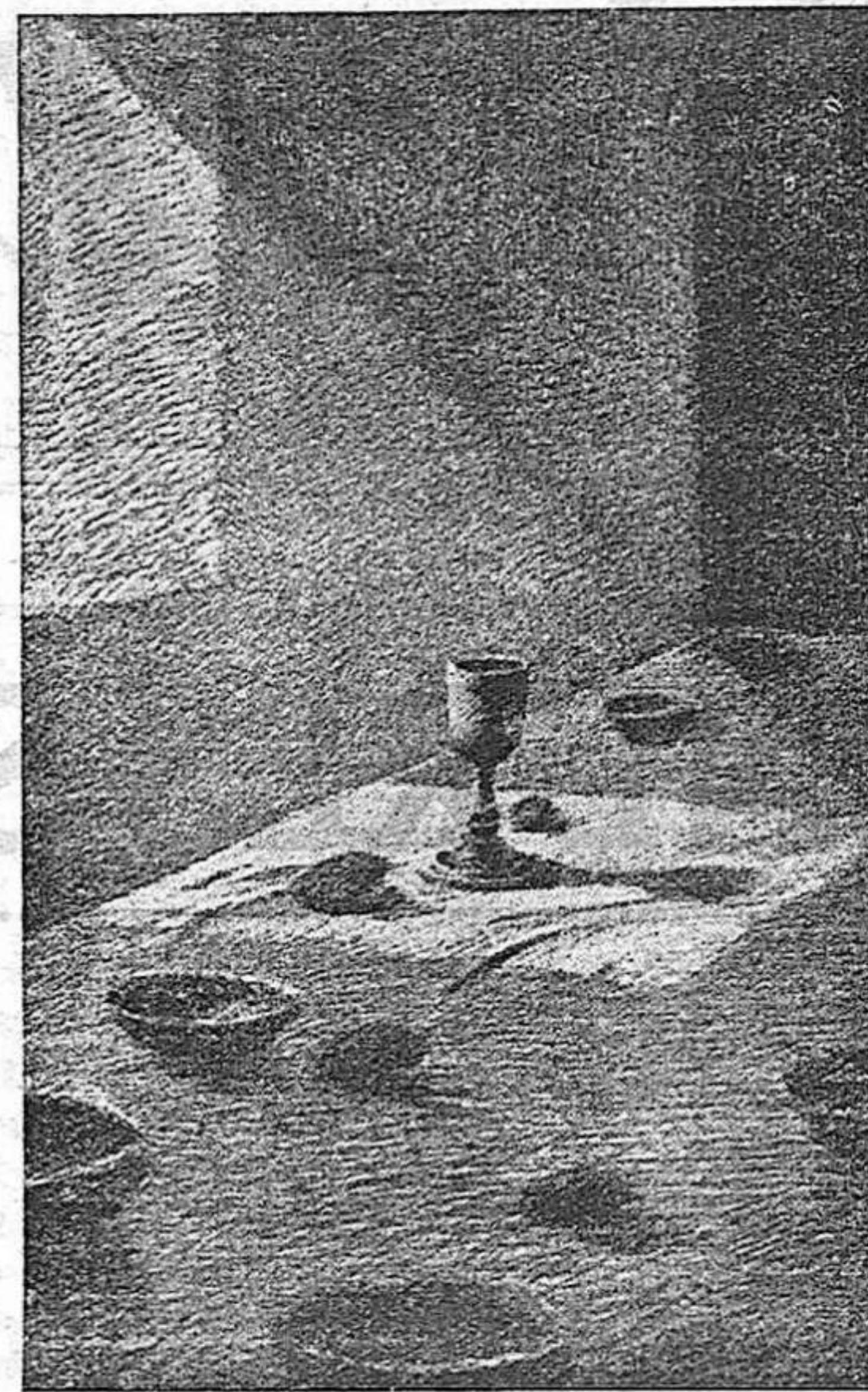
los ciris e ab sos canalobres van al corral major ab la professió dient les salms acustumats, e aquí absolvei los penitenciers, e tornen-se'n davant lo altar maior on ol monjo mijà deu aver estès altro tapit devant lo rotllo de les esquelletes en les grases, e aquí fan lo sermó; e fet lo sermó, despulen-se e entrenen de dins lo cor e dien misericòrdia. E lo monge mijà deu aver portat, mentre fan lo sermó, lo tapit del portal major e deu-lo estendre devant la capella de Sant Bernat, e deu posar en mig lo feristol de Santa Maria ab lo fier e dita misericòrdia los servidores del pavorde e del camerer e del enfermer deuen aver aparellades les taules e bacins e conques e exugamans, e los senyors de canonges laven los peus als pobres e donen-los a dinar, axí com és acustumat; e fet açò lo monjo maior i mijà, mentre fan lo hofici dels pobres, aparellen lo altar maior per la missa ab una creu, que deu posar en lo altar apte te lignum Domini, axí com a festa dobla deuen cremar en lo altar quatre ciris e fer sos claus de esqueles e senyors maiors e menors.

AQUEST DIA MATEX lo monjo maior deu fer estendre un tapit palis devant la sepultura del Patriarca, e deu posar sa taula petita ab sa bella tovallola blanca que la cobre tota entre sus en terra; e açò per lo matí, e pose, damunt, les crimelles a compàs; e lo ronje mijà deu estendre dos tapits dels manors devant lo blanch dels cònsols, e lo monge maior deu aver aparellat un bell drap ab dots bordons e aver dotze bells vestiments ab tot son aparell de camis ab paraments e estoiles, axí com si dien missa ab dotze preveres, que's vesten mentre dien la missa, e tres diaques ab les pus belles dalmàtiques e camis que i sien, vestits ab sos vells devant la cara. Item, d'altra part, tres acòlits ab ses capes belles e ses creus de argent, e con an levat Nostre Senyor, ells són en la claustra, devant lo portal de la segestia, e los preveres escú pren son bordó del palis, empèrò los pus antichs comensals van devant e detràs, e, enmig, los beneficiats; e aquesta professió va de tres en tres, primerament van

dos comensals que duen lo dit pali, er mig va un acòlit ab sa creu e aprés enmig dels altres dos, va lo altre acòlit ab sa creu, e aprés va lo diaqua que té la crisma; e aprés, en mig dels altres dos, va lo altre acòlit ab altra creu; e, enmig dels cuatrens, va lo diaqua que porta lo **santum oleum**; en mig dels cincs, va lo altre acòlit ab sa capa e ab sa creu; e, enmig dels sisens, va lo altre diaqua ab sa crismella; e axí ordenada la dita professió, mentre lo prevere diu lo **pater noster** e la saera, dos fadrins devant ab los ciris encesos ab sos canalobres, e dos detrás, e dos preveres ab sos ensenses e ses navetes que van en torn encensant tots temps, e devant tots aquests, van los esclans de la fraria e ben suau comencen a cantar **O Redemptor**; e los dits preveres tornen-lo, e los fadrins dien los vesos, e axí van a gran espau van devant lo loch damunt dit on són estos los tapits; e aquí per orde ells estan e lo prelat, dit **pax Domini**, fa la benedicció de la crisma e de **oleum sanctum**; e, fet aquest ofici, lo qui és per lo artiaqua de Tarragona pren los dits crimelles, e aquell en una capella rexada done la crisma; en però la damunt dita professió anant axí com damunt és perordava a la porta de la dita capella; e, tornats devant l'altar, los dits diaques he acolits entrenen en la segrestia he despulen-se; e tots los canonges comensals, beneficiats ab sos ciris he grans luminàries ab la professió dels dits XII preveres vestits ab lo dit palis meten lo Cors Precios en la segrestia, portant-lo en la quaxa lo diaqua e sotsdiaqua, e lo monjo major deu aver aparellat dins en lo sacrari loch e altar fet ab totes les reliquies de la segrestia e ab grans palis d'or damunt e per los costats, ací com se pertany a nostra redemció ha per terra tot ple de tapits.

E ACO FET e acabades les hores, lo monjo mijà descobert tot l'altar mayor e axí mateix de Santa Maria, he de Sent Agustí, de Sent Pere, de Sent Joan; e, aco fet, tots los monjos se van dinar; e lo monjo menor tantost toch les batzolles al ofici, co és a lavar los peus, e lo monjo mijà porta un tapit al capitol e que l'estene en lo loch on dien tots dies la preciosa, e que port lo **Dominical**, per tant que mentre llavan los peus als canonges, los preveres quanten, e aquí deu ésser lo coch menor de canonja ab sa aguya calda e freda, e aquí lo senyor ho hu dels majors se met devant ab sa bela tovalola biancha lave los peus als canonges, cascú sien per orde, e los dormitorers donant aguya a cascú e mudant aquela ab ses bens exugamans e beles quonques e becins; e, aco fet, cascú seu en son loch entorn del capitol per orda, e lo monjo mijà ve ab sa bela tovalola obrada de seda e, levat lo **Dominical** del feristol, posey la dita tovalola, he lo lavar dels peus es acabat; lo monjo major deu aver aparellat vestiment al diaqua, blanch, e son evangelister ab sa vela tovalola cubert, e los scolans ab los ciris he sos canalobres, e lo monjo mijà ab l'enenser e sa naveta, e aco aparat va al capitol e lo diaqua entrant tohom se leva den peus; e, posada la tovalola en lo feristol damunt l'altar e posat l'avengelista hubert, lo diaqua encese e comensa a legir lo testament en só de profecia, e com és aquell loch cum recubuisset iterum dixit eis tothom sèu e lo diaqua proceex a legir; he, con diu **surgite eamus**, tots, professó feta ab ses canelles enceses, van al refretor, e les compaynes del pavordre deuen aver enceses una lliura de canelles per los rotles e per les parets entorn del refetor, e lo diaqua seu al cantó de la taula del senyor, ligent tots temps, e con an begut venen-sen i dien completa e los fas.

E CON VE AL VESPRE lo monjo deu posar dos draps de seda a Sent Agustí e I tapit, e aquells qui aiuden a fer los ciris dels fas a posen lo crucifix a Sent Agustí, acompañat ab X o XII ciris cremant, e lo monjo mijà deu posar dos canalobres de ferro davant ab dos ciris

deis menuals que cremen devant lo crucifix tota la nit.

LO DIA DEL DIVENDRES SANT lo monjo mijà per lo mati deu posar hun drap de li sobre l'altar major, ab dos coxins negres he ab dues tovaloles listades de negre, les quals pengen esteses a la par davant del altar; e lo monjo deu posar lo **Lignum Domini** d'En A. Cescomes demunt l'altar, a la part dreta, e la Espina a l'altra part, cubert cascú ab sengles vels negres, e dos canalobres d'argent ab sengles ciris que no cremen fins que lo cors de Ihesu Christ ix de la segrestia. E lo mongo maior deu aperclar sos vestiments negres ab sos camis bels e blancs esteses, sens paraments al prevere e al diaqua e al sots diaqua ab ses estoiles negres; e lo monjo mijà deu aver esteses dos tapits la I devant l'altar e l'altre devant lo portal de la casa del Corpus Christi e la sapultria del rey En Jaume; la primera cosa, con lo prevere he diaqua e sotsdiaqua son exits ab sos camis a l'altar, he hun acòlit comence legir la profecia al corn del altar, la cara gardant a horient, e tingue girodes les espalles ves lo portal de la segrestia e dos preveres canten sots, misa voce, los tres en lo cor Domine audiui; e pux lo prevere diu **cremus** e, finat la Passia e les oracions, lo diaqua e sots diaqua prenen lo **Lignum Dimini** del altar e dos canonges descalcats canten popule meus pesejan a poch a poch, fent les pauses; e lo cor responent, co és, ixent detràs l'altar per lo tapit devant, que és estès devant la parta del Cor de Déu, e fet aco lo prevere pren lo dit **Lignum** e diu tres vegades **ecce cruce Domini**; e

lo monjo a estès davant l'altar I tapit en les grases ab solmea blanca, e son tauris, e aquí posen lo **Lignum Domini** e la Espina; e aquí tots, canonges, clergues e lechs, adoren; e fet aco lo prevere e diaqua e sots diaqua entre en la segrestia e vestent-se lurs vestimentos negres, e vant devant l'altar he, dien la confessió; e lo monjo major deu aver aparellat I bel drap ab VI bordons per palis e ornament trahen lo Cors Precios de la segrestia, ab gran humilitat e devoció duen-lo dejús lo pali lo diaqua e lo sots diaqua e lo clero, submissa voce, **hoch est corpus mecum quad pro nobis tradetur**; he fet tot aco dien vespres, e lo prevere diu sa oració; e, finat tot, lo poble se'n va a lur casa.

E CON VE ora de mig jorn toquen les betsoles a completa e, dita completa e los fasos, los monjos e aquells qui an aydat a fer los ciris dels fas són aperalats e leven los ciris e tornen-los en la segrestia en lur loch cascú e les bares axí mateix; e aco fet van ab un parel de ciris cremant a Sent Agustí, e prenen lo vulp, e estugen-lo en la segrestia en son loch; e fet tot aco lo monjo major adobe so ciri pasqual, per tal que sie bel e nou l'endemà. E lo monjo mijà deu aperclar los altars he cobrir-los de sos draps e tornar les lantieres beles en los rotlos, per tal que tot sie aguiat lo dissapte per lo matí. Item lo monjo menor que face veles les piques e que les ompliesqua de vela aguya, he les lantieres sien totes beles, en guisa que lo dissapte per lo matí puxen ésser plenes de bel oli, per ec que cremen a missa totes.

à ssytzXycjofRsa.:Laxifm: dt htr

DE LOS DIAS SANTOS

NOTAS

La Comisión diocesana de Música sagrada, recuerda a los reverendos Párrocos y encargados de iglesias las disposiciones vigentes sobre la materia en las funciones religiosas de esta semana, para su más exacto cumplimiento.

En todas las iglesias de esta capital se pondrán las mesas pétitorias acostumbradas como en años anteriores. Se recomienda encarecidamente que se guarde el silencio y compostura propias de la casa del Señor, especialmente en estos días santos y de máxima concurrencia.

El sermón de pasión que se predica todos los años a primeras horas de la mañana del viernes, empezará a las seis menos cuarto y está confiado al P. Puig. Una vez terminado, se practicará solemnemente el devoto ejercicio del Via-crucis.

En la procesión del Santo Entierro que se verificará el Viernes Santo en la Catedral después del rezo de la tarde, (a las 4'15), el Preste llevará la Santa Espina que

el siglo XIV ya se veneraba en el templo Metropolitano. Tan preciosa reliquia se dará a adorar a los fieles en la función extraordinaria de la referida tarde, para la cual subirán al Presbiterio por las gradas del Centro y se retirarán por las puertas laterales.

Durante la sobredicha función únicamente permanecerán abiertas las puertas que corresponden a la fachada principal.

Las colectas que se hagan en nuestro primer templo del sobredicho día, se destinarán a las atenciones muy atendibles del culto del mismo.

Se ruega a los fieles que asistan a las funciones de la Catedral, especialmente a los divinos oficios que dejen expedita la "Via Sacra" o pasillo central que comunica al Coro con el Presbiterio.

Todos los seminaristas tomarán parte en el canto de los divinos oficios de hoy y mañana en la Catedral.

En la función del Viernes, que se

EL BES DE JUDES

Jesús a Gethsemani. Acaba d'entregar-se totalment a la voluntat del Pare. Mortal angoixa li havia causat abundant suor de sang. L'apòstol traidor havia previst totes les coses i les havia organitzades per endavant. Amb l'escorta que li prestaren els prínceps dels sacerdots, se'n va a Gethsemani per a detenir al Mestre. "La major part dels qui formaven l'escorta no coneixien a Jesús; per ço fou menester un senyal convingut, especialment a la nit, per que els encarregats de la detenció sabessin qui detenir". El senyal convingut era un bes: **AQUELL QUE JO BESARE, ES ELL; DETENIU-LO**. Entre els jueus el bes era el mode habitual de salutació dels deseables amb llurs mestres; l'elecció d'aquest senyal en la circumstància present, revela el grau d'iniquitat a que havia arribat l'apòstol traidor. "Era necessari una ànima vil com la seva, per convertir el senyal d'amistat, de tensió, en un senyal de traïció i de perfidia".

L'Home-Déu i el seu traidor estigueren aquí l'un enfront de l'altre. Crist prengué la davantera i sortí a l'encontre de Judes. La bona consciència dóna ànim. El pecador, al contrari, fuig i dissimula. Quan Judes veié el Salvador a l'entrada de l'hort, avança ràpidament vers ell i el besà. "Judes s'acosta ràpidament al Mestre; però aquesta agilitat del traidor té alguna cosa d'estrany i de sospitos; veié l'abisme de maldat on es precipitava, s'horroritzà del seu procedir infame, i tremolà per un instant davant l'execució del seu intent... Mes amb el fi d'allunyar la possibilitat de prendre un altre determini i per ofegar prompte els remordiments de la seva consciència, que l'ofegaven, es llençà de dret vers Jesús a executar la negra tarició" i el besà dient-li: **DEU US SALVI, MESTRE**.

La salutació de Judes era l'astúcia del llop que s'apropa vestit ambpell d'ovella, l'astúcia de la vibora que s'amaga sota l'herba... Té mal als llavis i fel amarga al seu cor, somriure amistós e nson rostre i odiferotge en la seva ànima. Respira salut i vida, i brolla perdió i mort; i tot això amb màscara de deixeble submis.

I el besà amb afectació, co és, diverses vegades. L'abraça amb sos pèrufs braços, i el besava...

E aquesta una baixesa sense nom; és el senyal de la pau i de la desconfiança; de la tendra expressió de l'affection i de l'estimació, fent-lo servir com arma de traïció, com contrasenya per a l'assalt i l'assassinat...

I Jesús es deixà besar i no apartà la cara a aquesta caricia innoble, sinó que hi correspongué amb un altre bes; i al bes afegí altres paraules tan tendres i afectuosos com el seu bes: **AMIC, ¿AMB UN BES FAS TRAICIO AL FILL DE L'HOMME?**

En meditar el bes fals de Judes, amb fe sincera i devoció profunda, besem els peus del Sant Crist, considerant-nos indignes de l'oscull en el rostre, que el pèrfid Judes profanà.

MARC.

celebrarà en substitució de la processió, predicarà el Rdo P. Fortià Puig.

quedat estableert el següent horari: **DIJOUS SANT**

De 12 a 1, tarda: **Associació d'Antics Alumnes**.

De 1 a 2: **Gremi de Llaudadors de Sant Isidre**.

De 2 a 3: **Congregació de la Puríssima Sang**.

De 7 a 8: **Germandat de Jesús de Nazaret**.

De 8 a 9: **Germandat d'Ecce Homo**.

De 9 a 10: **Congregació de la Puríssima Sang**.

DIVENDRES SANT

De 8 a 9 del matí: **Aspirants de la Puríssima Sang**.

Tan per l'acte de la vatlla com per al de la processó car portar la vesta i la insignia corresponent.

Per a major comoditat dels qui hi hagin d'assistir, s'han assenyalat diferents llocs per a les distintes confraries i que els seran, oberts un quart abans de l' hora respectiva per algun dependent de la Catedral, a fi de que puguin portar-hi i deixar-hi les vestes i de més:

Congregants i Aspirants de la P. Sang, sacristia de l'Altar Major.

Confraria de Jesús de Nazaret, sacristia de l'Anunciata.

Confraria de Ecce Homo, la de Sant Miquel.

Gremi de Llaudadors, la de la Purificació.

Antics Alumnes, la de Santa Tecla.

Els clítexs d'aquest número ens han estat facilitats per Mn. Miquel Melendres, del seu admirable llibre la "Muntanya de la Mirra".

CINEMA

TEATRE TARRAGONA

Disabte de Glòria
Sensacional estrena

DOUGLAS FAIRBANKS JR. ELISABETH BERGNER EN
Catalina de Rússia

Escoli a "La Muntanya de la Mirra"

VIA CRUCIS SISE

PORTE

Lluny del Tabor que us enllaira,
na Calvari que us aterra.

Si allà transfigurat, ací desfigurat.

A la muntanya gloriosa, el Pare va parlar: "Aquest és el meu Fill en qui he posat ma complaença".

A la muntanya dolorosa, el Pare resta mut. Jesús és el seu Fill en qui ha abcat el seu enuig.

A la muntanya del Tabor, l'illuminava la glòria.

A la muntanya de la Mirra, l'ha d'apagar l'afront.

Allí un núvol fulgent, encès de llum joiosa, com una caravel·la estufada de velam, sota un sal de niggia.

Aci uns núvols obscurs, abarroats de dol i de païsa com uns vaxells pirates engurmantits de presa, dintre les ombres de la nit.

O Jesús apagat! Vós scu la llum del món? Vós, la llanterna de la Patria?

Uns instants resplendents a la muntanya de Tabor.

Uns curts instants i fora. Tota la resta de la vida, apagallums a la divinitat.

Via crucis. Calvari.

Ara s'apaga la humanitat i tot.

Primer estació

Pequem en Ell, que és l'innocent, i no s'adonen del culpable.

(Sempre hem estat tan íntims que el confonen amb mi.)

Jo assisteixo al judici.

Veig clarament que sóc el reu. Però suparto que el condemnin. Que l'agafin. Que el prenguin.

L'esguard, ara que passa la porta, amb el cap cec.

Mira com deixa l'atri, com la seva ombrera beneïda cobreix i suavitza les últimes llambordes del badiu.

Em fa un tremoli, el cor, però no diu: — Sóc jo!

Ni el segueixo al Calvari...

Més ai! Ja no puc més. Si, que sóc jo! M'acusí! Ara, però, ja es totalment inútil. No m'escullen. No em senten.

— Es reu de mort! — sento cridar.

Li carreguen la creu i el posen en camí.

Segona estació

Ell és l'amo de tot. El creador de tot. L'embellidor de tot.

Va regalar el palau del món als homes.

El teginà amb sostre d'estels.

Va encatifar-lo amb flors i amb aigües, com qui ens folrés de ràncores el coixí.

I ens ensenyà d'amar-nos.

— A veure — es devia afaiçonar — quan em veuran, els homes, en recompensa què em regalaren.

Vingut a la Ciutat anit passada, durant les festes de la Pasqua, que tot el poble hi és, el poble l'obsequia.

Li regala una creu.

Tercera estació

Cau perquè ens veu a terra.

— No heu vist les plegadores davall dels vellaners o bé les collidores sota les oliveres?

Entre els tarrossos i la po's hi ha la vellana plena i hi ha l'oliva morta.

En mig del fang i el pedruscall, pels camins dolorosos del Calvari, hi ha el nostre pobre cor abandonat.

I l'Amat, amatent, s'ajup a terra per collir-lo.

Quarta estació

Si heu anat pel desert pedregós i riscant, que bonic si trobàveu entre roques, un lliri!

Ara Ell troba la Verge...

— O soldats, conteniu-vos! Permeteu que s'hi costí! Que se'n pugui refer! — No l'heu vista, que gràcil? Blanca, pura, celeste... Es el lliri de l'Amat!

bria, les ales. Al Calvari, les ànimes.

Sant Francesc parlà i els ocells se'n iran duent, ells, sobre els àires, una creu d'alegria.

Més, l'Amat tira enllà, duent Ell, a l'espatlla, una creu de dolor.

Novena estació

Si el món tenia veu, qui sap si encara es queixaria: ¿Qui és que em pega tan seguit?

Com si es queixés una campana, que el batall la colpeja quan la vol fer sonar.

Jesús cau dintre nostre. Vol tornar-nos vibratils.

Vol tornar-nos soners amb música d'amor.

I en protestem tantes vegades!

Dessena estació

L'han condemnat a mort i a nuditat.

Mireu els braços dels soldats,

que soldroquem en un mateix corser.

— Però, és possible, el dubte?

Pels camins del Calvari, ¿quina

Però no. Es al Calvari. I si massa s'hi acosta, ells l'hi trepitjaran. Prou que el calze és ofert.

No hi arriben els llavis.

Quinzena estació

— Si ho sabiem, Amat, quan ens prometem les penes que ens portarem la creu!

Que la creu que ens aplana, és la vostra!

Que trontollem en la mateixa barca.

Que soldroquem en un mateix corser.

— Però, és possible, el dubte?

Pels camins del Calvari, ¿quina

Però Jesùs, torçada i tot la testa, encara mira cap a tu.

Tretzena estació

Davallat de la creu, torna a tocar la terra.

Així. El contacte amb aquest

terreny que odia tant com és amat.

Floreix la primavera. La terra

és un jardi. Podrien reposar-lo so-

bre l'herbei brodat de flors. Da-

nunt les engiantines i les gladio-

les.

No. Ni que difunt, Déu no dava-

lla en terra per la flonjor dels pa-

radiscs.

Reposarà a la falda simbol.

L'acollirà la Verge desolada, pe-

dris de soledat, gatèira de so-

frena.

Catorzena estació

— On seu, o Lum de Llum?

— Ja heu vist l'obscuritat del Sant

Sepulcre?

Ara que el posem en forat, no té

ri la claror de la més infima lluer-

na que es possa dins el cau.

O ble estingit! O cremallot sen-

se una espurna que llueix! El ve-

lerà la Mort, amb unes torxes

d'ombra i de silenci...

Diguereu—Per tres dies, sola-
ment.

Però apreneu-ne, o dolç Amat.
Quan entrareu a dins dels cors, no
hi trobareu claror de llànties, sinó
tenebres com les d'ara.

Bcques obscures de sepulcre que
us guardaran entre ombres de pe-
cat.

Coleó

O Jesús, gran Obscur! Pel gaire-
bé total apagament del Camí del

Calvari—Vós que durant l'apost-
lit imposàveu silenci, quan els vos-

tius miracles feien massa claror—

féu que estimem l'obscuritat de

la Dolor misteriosa. Doneu-nos fe,
d'neu-nos força perquè us seguim

pel món, ple d'ombres, com qui
seguís per unes catacumbes un

guià—per altra banda segurissim—
amb la llanterns sorda sense llum.

MIGUEL MELENDRES, Pvre.

(1) A petició de molts llegidors qui han demanat que siguin set i no cinc, e's Via crucis de Muntanya de la Mirra, a fi que n'hi hagi un per cada d'vendres de Quaresma.

L'ombra de la Creu

"Quan jo seré aixecat damunt la terra—digué Jesús en un dels moments més solemnes de la seva vida—atrauré tot vers mi" (1).

Avant la multitud obcecada dels jueus, Jesús, tot predient la seva mort, avança una idea d'un con-

tingut inexhaustible, colossal: la de

la força divina i atractiva de la Creu.

"Regnavit a ligno Deus" (2).

Déu regnà des de la Creu, i la Creu

serà sempre un trofeu gloriós de

reiales, el ceptre d'amor i lliber-

tat, el senyal de pau i de caritat,

la llacada dolça i amorosa entre

l'Eeu i la nissaga humana redimi-

da. D'ençà que la Creu de la Re-

demps fou enllairada en aquell

indret vil dels afors de Jerusalem,

sobre un gap d'aquella terra pol·luïda,

el lloc afrys de les execucions,

les mirades de totes les genera-

cions convergeixen allí per a

a saludar, pietoses i àgraides, la

bandera redemptora a l'ombra de

la qual les ànimes s'estimen, els

grillicns s'aprimen i els pobles es-

claus es tornen pobles reis, com

digué un poeta.

La Creu és el punt central de

l'atracció espiritual. La força aglu-

tinant de religió és el sacrifici.

Sense aquest, el vincle religiós no

haia consistència. La Creu i l'Eucaristia

centren perfectament totes

les manifestacions de la vida

christiana. Són el sacrifici de la

nostra Llei. La Creu, l'altar on fou

immolada la Victima més augus-

ta, d'una faisó cruenta i sagnosa,

com deu ésser la crucifixió. L'Eucaristia,

la mística continuació del

Sacrifici realitzat i renovat tots

e's dies damunt la faç de la terra.

"Quan jo seré aixecat damunt la terra, atrauré tot vers mi". Efec-
tivament, Jesús ha estat aixecat
amb la Creu, i des d'ella ha escampat
la seva mirada divina per da-
munt de les sinuositats dels temps,

fins als llindars de la consumació del món, i en tots els cors ha estat encesa una guspira misteriosa, a tot arreu ha bufat l'àle divi, i el Crucifix ha fet acte de presència en milions i milions de llars, àdhuc en algunes on no podrieu sospitar-ho, i certament en lloc eminent, com és el capçal del llit.

Us haveu parat mai en considerar ço qu eés en realitat un Crucifix? No és altria cosa que un punyal a una creu. I un penjat d'aquesta faís, per estilitzada i polida que sigui la figura, no us sembla cosa extraordinària que hagi pogut arribar a esvair la repugnància moral i física, ensenyorint-se de la família cristiana, emparant la seva vida i la seva mort? Jo us convidó a donar una mirada per tota l'amplada del món per tal de cercar un fenomen d'aquesta indole, tan patètic i de tanta força atractiva, avançant-vos, ensemes, la promesa de que no el trobareu. No existeix. Solament la Creu fulgura i atrau. Filòsos i poètes, sants i savis, nobles i plebeus, generacions passades i venideres, l'Església que milita, la que es purifica, la que esdevé radiant de glòria i de llum eterna... tot troba en la Creu ciència pregona, inspiració dolcissima, programa de virtuts, orientacions múltiples, maticos de grandesa, deu copiosa de consols, memorial de santes recordances, tresor inexhaustible, esperança de glòria futura, conhort en la sofrença, el goig de l'ànima que sempre dura i mai s'acaba... "O Crux, ave, spes unica" Dèu te salvi, o Creu, la nostra única esperança!

Quan les potències del mal sembla estar totes conjurades per acabar amb la civilització cristiana, i la mateixa humanitat sembla trencollar en els seus fonaments bàsics, la veu paternal del Vicari de Crist ens convida a prescindir de les coses fugisseres i a posar la nostra atenció en aquell missatge diví que, amb la glòria de Déu en el cel, demanava pau a la terra per als homes de bon cor. Durant la llargada d'un any, l'Any Sant, el que ha comptat el segle dincèv de la Redempció, se'n ha fet esguardar la Creu com a única via de salut per a guarir la nissaga maliòtissa. Tant de bo que a l'ombra de la Creu quedin solucionades les magnes qüestions i s'allunyin les possibles violències! Tant de bo que sigui avui la realitat d'allo que un dia apuntà un animorat de la Creu:

"Vindrà el temps en què apleguen [ses banderes] els despotcs i esclaus, depositen a tots peus les armes feres, s'esborrin les fronteres i amb llaçades d'amor signin les pauas."

Tant de bo que el món es desvetllí a l'ombra de la Creu!

TOMAS CAPDEVILA, Prev.

Hacecillo de mirra

¡CRUZ AMADA!

Para tejer, piñismos lectores, este hacecillo de mirra que ofredo a la Cruz del Salvador y deposito, reverente, a sus plantas heridas, no he tenido más trabajo que ir apigando, como Rath la industria, en el Campo de los Pastores, cosa es, de los Padres, autores místicos, escritores y cradores que son las abejas de la Colmena católica, siempre provista de célicos panales; campo ubérmino donde se abren las flores más deliciosas, y se cosechan los más delicados y safrados frutos.

Hacecillo de mirra; canastilla de flores; cestilla de frutos variados, a vos lo ofrezco, Jesús mío, en el démonio centenario de vuestra inmolación.

* * *

La Cruz es la Catedra de la Verdad. Cuando Roma fijó la atención en ella, al coronar el Capitolio, desaparecieron por el foro los ídolos de cartón que encarnaban las doctrinas más disolventes, las utopías más absurdas, las máximas más abyectas... viniéronse abajo los diosescillos de "pour rire", de talco, de opereta, que lo embrutecían todo con su aliento; acabaron los lúrdos sangrientos espectáculos de los circos; hicieronse añicos los garfios de los tiranos y las cadenas de la esclavitud... porque la Cruz es luz que disipa las tinieblas, y es la clave de todos los problemas y enigmas que torturan al hombre; es luz y es fuego que funde los báncos más pesados, vaciados por los despotas en el crisol de las edades...

La Cruz del Calvario es el lecho del pacífico Salomón. Santificada con el dulcísimo contacto, tiene un extremo hincado en la tierra, para indicarnos la humilde procedencia del cuerpo; y el otro levantado hasta el cielo para enseñarnos el origen nobilísimo del alma: y así arroja luz y más luz, aquella luz que andaba sediento Goethe, sobre los trascendentales arcanos de nuestro ser y destino, problemas que han preocupado y seguirán preoccupando a los hombres que piensan...

La Cruz es el compendio de toda sabiduría, el emblema de la humana dignidad, la unión del cielo con la tierra, el nuevo abrazo de Dios con el hombre: nuevo, porque Adán lo había roto, y Cristo, nuevo Adán, le soldó con eterna solidad: "Pactum vobiscum in aeternum!"

La Cruz es... dijo el Señor, después del diluvio, que el Iris era la señal de sus paces con los hombres... pero el verdadero Arco Iris, uncio de Paz, fué el que describieron los brazos de la Cruz formando arco de sangre en torno al Salvador moribundo: Iris, pues, de la Nueva Alianza, Fuente de aguas vivificadoras, Volcán del Corazón

de Dios que arroja sin cesar lavas de amor sobre los hombres todos... Eso en la Cruz.

La Cruz, según San Juan Crisóstomo, es esperanza de los cristianos, resurrección de los muertos, guía de los ciegos, camino y consuelo de los desesperados, freno de los tiranos, abatimiento de los soberbios, tormento de los malos, sostén de los desvalidos, piloto de nos navegantes, puerto de los naufragos, defensa de las viudas, amparo de los huérfanos, descanso de los postrados, guarda de los pequeños: ornamento de los reyes, escudo de los débiles, sabiduría de los ignorantes, predicación de los profetas, legión de los apóstoles, gloria de los mártires, abstención de los con frescos, castidad de las virgenes, gozo de los sacerdotes, fundamento de la Iglesia...

La Cruz es el Estandarte de las milicias de Cristo-Rey: insignia y señal del cristiano; Arbol de Vida, porque de sus benditas ramas colgó el dulcísimo fruto de nuestra Declaración: Dulce pendua sustinent!

La Cruz es una sapientísima fórmula abreviada de la santa Fe católica por la que confesamos la Unidad de Dios, la Trinidad de personas, la Encarnación y la Redención de Cristo cuya santa Humanidad fué clavada en ella, y en ella la pluma rescatarnos...

¿Qué más? Nunca diéramos finiquito, porque la Cruz lo es todo: es la condensación más hermosa y preciosa del Amor que por nosotros se inmoló, y la cifra de su Caridad imponderable, incalculable. Por esto, al celebrar hoy a la celeberrima efeméride ante la cual se destiñen y desaparecen las antiguas FERIAE CELEBERRIMAE, solemnidades extraordinarias de la Ley Antigua; al recordar el Décimonono Centenario de nuestra Libertad, sólo cabe caer de rodillas ante los honrados pies del Cristo clavado al santo Madero y decirle: ¡Gracias os damos, Señor, porque por tu santa Cruz has redimido al mundo!...

FRANCISCO IGLESIAS
O. F. M.

Antoni Segú

CORREDOR DE

FINQUES

MENDEZ NUÑEZ, 21, Balcos
Teléfonos 748 R. i 748 X
TARRAGONA

Informació de Borsa

Barcelona 28 Març 1934	
Interior 4 %	70 75
Exterior 4 %	86 1
Amortizable 5 % 1917	90.65
" " 1920	94.35
" " 1927	89.25
amb impost	89.25
Amortizable 5 % 1927	101.50
sense impost	47.10
Accions f. c. Nord	52.54
" " M. Z. A.	—
" " Andalusos	—
" " Orense	—

DIVISOS

París	48,40 150
Londres	37,50 160
Roma	63,30 150
Ginebra	237,90 115
Bruselas	171,50 175
Nova York	7,36 138
Berlín i Hamburg	292 12935

Argentina

Florins

Florins

Danesos

(Informació del Banc de Biscaia i del Banc Comercial de Barcelona.)

DROGUERIA ROIG

BAJADA PESCADERIA, 9

Ptas.

Aceite puro de oliva, finísimo.	1'80
litro.	1'70
Id. id. id., primera, litro.	1'70
Id. id. id., segunda, litro.	1'60
Bacalao Libro, extra, kilo.	2'10
Garbanzos saúco legítimos, k.	2'00
Id. Málaga: superiores, k.	1'00
Judías muy finas "Riera", k.	1'10
Judías Barco, legítimas, kilo.	1'60
Membrillo blanco superior, k.	1'50
Nueces superiores, kilo.	1'30
Caldo "Eto" en cubitos, doc.	0'80
Jabón Pinta, trozo 1/2 kilo.	0'45
Jabón oliva, trozo 1/2 kilo.	0'45
Leche condensada Regina.	1'05
Sardinas varios tamaños des-	0'40
de.	
Obsequio a los compradores	

SERVICIO A DOMICILIO

Segon pis a llogar

carrer Estanislau Figueras, 32, davant del Convent de La Vetlla: 4 dormitoris, menjador, cuina, bany i safreig, vista i sol.

Raó: mateixa casa, 2.on, 1.^a

Sirvienta

se desea para servir a una familia, que vive a cinco kilómetros de esta ciudad.

Razón: en la Administración de este periódico.

Professora de piano

s'ofereix, per a donar lliçons a domicili i a Sant Domingo, 14, 1.er

Señorita Profesora

Solfeo y piano dará clases casa y domicilio. Razón: García Hernández, 10, 2.º, 1.^a

EN VENTA

casa en punto céntrico en la parte alta de la ciudad, propia para agricultor.

Razón en esta Administración.

HUUSIO SERRES

COMPRA - VENTA

Administración de fincas

DESPACHA: de 10 a 12

CARRETERA

BARCELONA, 60

Teléfono 469 X

TARRAGONA

Consultorio de enfermedades de los OJOS de ANTONIO ARTAL

Médico del Cuerpo de la Marina civil por oposición. Ex-oculista del Dispensario de Nuestra Señora de Pompeya (Barcelona)

RAMBLA DE SAN JUAN 27, 1.^a

HORAS DE CONSULTA: Todos los días de 9 a 12 y de 3 a 5. Los miércoles, de 6 a 8 de la noche.

VISITA EN VALLS: Todos los miércoles, de 9 a 12.

ALMACENES MAR SOL

JUEVES, tarde, y VIERNES, todo el dia

TRADICIONAL EXPOSICIÓN
DE SEMANA SANTA

ALTAS NOVEDADES PARA VERANO

D.ª BUENAVENTURA PONSODA ROCA

Falleció cristianamente ayer, a la edad de 66 años

(E. P. D.)

Sus afligidos: esposo José Martorell Anguera, hijas Teresa viuda de Salvador Masdeu, Dolores y Magdalena, nieto Salvador, hermanos políticos, primos, sobrinos y demás familia, al participar a sus amigos y conocidos tan irreparable pérdida, les ruegan la tengan presente en sus oraciones y se sirvan asistir al acto del entierro que tendrá lugar hoy, jueves, a las cuatro y cuarto de la tarde, desde la casa mortuaria, calle de Soler, 4, a la parroquial iglesia de San Juan Bautista, por cuyo favor les quedarán muy agradecidos.

Los funerales en sufragio del alma de la finada se celebrarán el día 4 de abril, a las once y media de la mañana, en la citada iglesia de San Juan.

Tarragona, 29 de marzo de 1934.

NO SE INVITA PARTICULARMENTE

Su Eminencia el señor Cardenal Arzobispo se ha dignado conceder indulgencias en la forma acostumbrada.

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

Sants: Victori, mártir; Eustaquí, abat, i Ciril, diaca i mártir.

Missa del dia

(I. P. B.)

Dijous Sant.—De la Cena del Señor.
Estació litúrgica a Roma: Sant Joan de Latran.

Doble de primera classe.—Ornamenta blancs.

El dia d'avui era el dia dels àzims, i tots els jueus devien anar a Jerusalem a menjar l'anyell pasqual. De bon matí Jesús enviava a aparellar-lo a Pere i Joan, i a la tarda, cap al tard, deixava els amics a Betània, i amb els altres deixables s'encaminà cap al Cenacle, situat a la part alta de Jerusalem, a celebrar-hi la Pasqua legal.

Per les narracions de la Passió que en dies anteriors han estat llegides, hom ha pogut seguir tots els incidents i detalls d'aquella Cena memorable. Els cristians l'hèm venerada sempre més pel seguit de misteris que s'hi manifesten; l'anunci de la traïció de Judas; el lavatori dels peus, i d'una manera eminent la institució de l'adorable Sagrament de l'Eucaristia, representació de la seva Passió i Mort, deixa amorosa i perpetua del seu mateix Cos i Sang per alimentar les nostres ànimes, i, finalment el discurs de comiat amb les últimes recomanacions, el testament de consol i la oració sacerdotal del diví Mestre per a tota l'Església.

Després del sopar, se n'anà amb els apòstols a Getsemani. Era ja la nit. Aquí tingué lloc l'oració i mortal agonia del Salvador, la consumació de la traïció de Judas i, per últim, la captura de Jesús, que eren el preludi de la Passió.

L'Església avui dedica la Missa a honorar la institució del Sagratment del Cos i Sang de Jesús en l'Eucaristia, el misteri preeminent del Sopar del Cenacle, i el fet més trascendental de Jesús per la vida de l'Església.

Missa per a demà
Del Divendres Sant o de Presantificats.
Doble de primera classe.—Ornamenta negres.

QUARANTA HORES

El dia primer d'Abril començaran a l'església de l'Hospital, essent les hores d'exposició de les vuit a les onze del matí, i de tres quarts de quatre a dos quarts de vuit de la tarda.

DIJOUS SANT

CATEDRAL.—A les nou s'entra al chor. Després del reso d'hores canòniques, missa solemne de pontifical celebrant l'Emm. Sr. Cardenal Arquebisbe. Durant la missa tindrà lloc la consagració dels Sants Olis, finalitzant amb la processó al Monument.

Durant la missa s'interpretaran les obres: "Kyries i Gloria" a tres veus, Ravanell; "Credo", "Sanctus" i "Agnus Dei" a 6 veus de la missa Papoe Marcelli de Palestrina; "Benedictus" a 4 veus de Perosi. Durant la comunió: "Adoro te, devoti", de Tomàs; "Averum" de Victoria; "O quam amabile", de Palestrina.

Tarda, a dos quarts de quatre, es verificarà el Lavatori i sermó pel Rd. P. Fortià Puig. Seguidament començarà l'ofici de Tenebres, durant el mateix es cantarà música clàssica per la capella de la Catedral i Schola Cantorum del Seminari. Les obres que s'interpretaran en aquesta funció, són: "Responsoris del I Nocturn", a 4 veus, de Palestrina; "Responsoris del II Nocturn", a 4 veus, de Tapies; "Responsoris del III Nocturn", a 4 veus, de Victoria; "Christus factus" (gregorià); "Miserere", a 4 veus (faborró), de Palestrina.

Durant el dia faran vetlla al Monument les diferents Confraries de

Santíssimo al Monument en processió.

Por la tarde, a las tres y media, función del Mandato con sermón.

A las cinco y media, oficio de Tinieblas.

Solemnísima Hora Santa en conmemoración del XIX Centenario de la Redención.

Empezará a las siete de la tarde cantándose el "Adoramus te, Christe". de Ruffo, ejercicio propio, motete, sermón por el R. P. Benito de Santa Teresa, O. C. D., y se terminará con el "Popule meus" a cuatro voces mixtas, de Vittoria.

SANT ANTONI (PP. Caputxins).—A les vuit, missa solemne amb comunió general. Processó per l'interior del temple, per a posar el Santíssim Sacrament al Monument.

Tot seguit començaran les vespilles.

HOSPITAL.—A dos quarts d'onze, ofici solemne i processó al Monument.

SANT LORENC.—A les set, ofici solemne.

SANTA CLARA.—A les nou, ofici solemne.

Tarda, a dos quarts de cinc, ofici de Tenebres.

NATZARET.—A les set, ofici solemne i comunió general amb plática preparatòria.

SANT DOMÈNEC.—A dos quarts de vuit, missa de comunió general.

Tarda, a les sis, Hora Santa.

SAGRAT COR.—A dos quarts de nou, Oficis propis del dia amb comunió general.

Tarda, a les set, Hora Santa.

COLLEGI DE SANTA TERESA (Rambla 87).—A les vuit, oficis solemnes propis del dia.

Tarda, a les sis, Hora Santa.

COLEGIO SAGRADO CORAZON (Agosto 7).—A las siete, misa solemne, comunión general y procesión al altar del Monumento.

Por la tarde, de siete a ocho, tendrá lugar el ejercicio de la Hora Santa que predicará el Rdo. señor doctor don José María Conillera, presbitero. Al final se cantará por el coro de alumnas y fieles y asistentes el salmo "Miserere".

MERCE.—Matí, a dos quarts de vuit, Ofici solemne amb comunió general i processó al Monument.

Tarda, a les sis, Hora Santa amb motets en els intermedis, i cant del "Miserere".

SEMINARIO PONTIFICIO.—A las siete, solemnes Oficios: "Kyrie" y "Gloria" a 3 voces del maestro Tapies. Gradual "Christus factus", Credo, etc., canto gregoriano.

Durante la comunión: "Ecce Panis" a 4 voces mixtas de Lotti, "O quam amabilis", a 4 voces mixtas de Palestrina; "Domine non sum dignus", a 4 voces, de Victoria.

Procesión al Monumento: "Pange lingua", gregoriano y estrofas de Bartolomé; "O Domine", a 4 voces, de Palestrina; "Tantum ergo", a 3 voces y coro popular de Perosi.

Tarde, a les set, solemne Hora

Santa, en la que intercaladas con los puntos de Meditación se interpretarán las siguientes composiciones:

I. "Omnis amici mei", a 4 voces, Palestrina.

II. "Jesum tradidit impius", a 4 voces, Victoria.

III. "Tenebrae factae sunt", a 4 voces, Tapies.

IV. "Caligaverunt oculi mei", a 4 voces, Victoria, y

V. "Jesus factus in agonia", motete a 5 voces mixtas, compuesto por el maestro Tapies para esta solemnidad.

SANT PERE (Serrallo).—A les nou, Ofici propi del dia.

Tarda, a les quatre, Ofici de Tenebres.

SANT MIQUEL.—A les vuit,

missa cantada, comunió i processó al Monument.

Tarda, a les set, Hora Santa.

GGNES. CARMELITES (Vetlla).—A les set, Ofici propi del dia.

Tarda, a les sis, Hora Santa.

ORFANAS (P. Palau).—A un quart de set, Ofici.

ENSENYANÇA.—A dos quarts de vuit, Ofici propi del dia.

JESUS MARIA.—A dos quarts de vuit, Ofici de comunió general i processó al Monument.

Tarda, de vuit a nou, Hora Santa, amb sermó pel Rd. P. Mir, Missioner del Cor de Maria.

COLLEGI SAGRAT COR (Estanislau Figueres).—A dos quarts de vuit, Oficis propis del dia.

Tarda, a les cinc, Ofici de Tenebres.

DIVENDRES SANT

CATEDRAL.—Matí: A tres quarts de sis, sermó de la Passió pel Rd. P. Fortià Puig.

A dos quarts de set, solemne Via-Crucis.

A dos quarts de deu s'entra al chor. Després de Nona, missa de Presantificats oficiant Sa Eminència el Sr. Cardenal, finalitzant amb la processó al Monument. En aquest acte s'interpretaran: "Passio", a 4 veus, de Victoria; "Improperio", a 4 veus, de Victoria; "Vexilla regis", a 4 veus, de Casimir.

MERCE.—A dos quarts de vuit, ofici, cant del "Passio" i adoració de la Santa Creu.

CARMEN.—A las ocho, començarán los oficios propios del dia.

Tarde, a las cuatro y media, ejercicio del Via-Crucis.

A las cinco y media, oficio de Tinieblas.

A las siete, solemne función de la Soledad de María.

Se rezará el rosario, ejercicio, motete, sermó por el M. R. P. Gonzalo de la Virgen del Carmen, Prior de la Comunidad, y canto del "Stabat Mater".

SANT ANTONI (PP. Caputxins).—Matí, a les vuit, oficis propis del dia.

Tarda, a les sis, Hora Santa, Via-Crucis i sermó sobre la soledad de la Mare de Déu que predicará el R. P. Serafí de Banyoles, i veneració de la Vera Creu.

HOSPITAL.—A les deu, oficis propis del dia i cant del "Passio".

COLEGIO DEL SAGRADO CORAZON (Agosto, 7).—A las siete, misa de Presantificados, procesión al Monumento y adoración de la Cruz.

COLEGIO DE SANTA TERESA (Rambla 14 de Abril, 87).—A las cinc y media oficis propios del dia.

COLEGIO DE JESUS MARIA.—A las siete y media, oficis propios del dia.

SANT LLORENC.—A les set, ofici solemne.

SANTA CLARA.—A les vuit, ofici solemne i cant del "Passio".

SANT PERE (Serrallo).—A les nou, oficis propis del dia, amb el

cant del "Passio" i adoració de la Santa Creu.

SANT MIQUEL. — A dos quarts de nou, Oficis propis del dia.

SAGRAT COR (Estanislau Figueras). — A les set, oficis propis del dia.

SANT DOMÈNEC. — A dos quarts de vuit, oficis propis del dia, missa de Presantificats.

GGNES. CARMELITES (Vetlla). — A les set, oficis propis del dia, amb cant del "Passio".

ORFANAES (P. Palau). — A un quart de vuit, oficis propis del dia.

MM. CARMELITES. — A dos quarts de set, oficis propis del dia.

Tarda, a dos quarts de quatre, oficis de Tenebres.

A les cinc, funció de la Soledat.

Dissabte de Glòria.

SANT MAGI. — Tarda, a un quart de set funció en honor de la Verge de la Soledat amb els Parenostres cantats per la capella del Sr. Roig, s'armó pel Rd. Dr. Jaume Garcés, Prev., i cant de la Salve.

Catòlicos, que queréis el triunfo de vuestras ideas, no cerréis vuestros bolsillos y favoreced a vuestros periódicos; es la obra más grande que podéis hacer!

"Visions de la Passió,"

*Sala Parroquial de
SANT JOAN BAPTISTA
Carrer Rebolledo, 2, baixos*

Podrà visitar-se:

DIJOUS SANT: De 3 a 4 de la tarda.
DIVENDRES SANT: De 3 a 8 del vespre.
DISSABTE SANT: De 3 a 8 del vespre.
DIUMENGE DE PASQUA: De 5 a 8 del vespre.

GACETILLA

ADVERTENCIA

Por respeto a la santidad del dia de hoy y siguiendo la costumbre de años anteriores, mañana, no se publicará edición de "LA CRUZ".

ANIVERSARIO

Con motivo de cumplirse el aniversario de la muerte del guardia de Seguridad, don Rafael Castro, acaecida con motivo de los tristes sucesos que ensangrentaron nuestras calles, se rezarán dos misas a las nueve y nueve y media, respectivamente, en la iglesia del Sagrado Corazón.

DE SOCIEDAD

Pasan unos días en esta ciudad, al lado de su abuela, la distinguida señora doña Josefa Solé, viuda de Guansé, las bellas y simpáticas señoritas Montserrat e Isabel Abeillo.

Se encuentra enfermo de algún cuidado el señor Vall, padre del veterinario municipal, don Pompeyo Vall.

Han regresado de Roma, doña Josefa Teixidó, viuda de Cascanete; doña Dolores y Josefa Bofarull y los jóvenes Nogueras y Bach.

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

PALESTRA

Quan ja algunes persones socies o simpatitzants amb "Palestra" ens havien demanat targes per a la catalanització del nom dels abonats a la Llista de Telèfons i havien rebut resposta negativa, hem rebut un estoc de les esmentades targes que facilitarem a totes aquelles persones que passin per l'Ateneu de Tarragona, qualsevol dia d'aquesta setmana, de 4 a 5 de la tarda.

El nostre desig fóra de trametre targes de les indicades a tots els centres polítics i culturals de la nostra ciutat, però vist el curt termini d'admissió de les targes (fins al 31 dels corrents), preguem a les esmentades entitats i a tots els catalanistes de Tarragona que vulguin fer el petit sacrifici de passar per l'Ateneu a recollir-ne. Catalanistes! feu-ho per Catalunya.

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor de Torredembarra.

Informes en esta Administración.

GENTRO INFORMATIVO DEL TRASPASO

MUNTANER, 28, 1.º, 1.^a

BARCELONA

Teléfono 30744

Es posible que sino hoy, en alguna ocasión quiera Vd. independizarse, y la forma práctica de ello es la adquisición de un negocio, desde luego adaptado a sus conocimientos industriales y a sus medios económicos.

En este sentido a Vd. le interesa una casa que le ofrezca las máximas garantías de seriedad, y queal proporcionarle el negocio al que usted quiera dedicar su actividad, reúna éste las condiciones ajustadas.

Una sola visita o consulta le será suficiente para convencerse de la veracidad de todo cuanto dejamos expuesto

MUNTANER, 28, 1.º, 1.^a

BARCELONA

Teléfono 30744

GENTRO INFORMATIVO DEL TRASPASO

Aceites, Jabones

comestibles en el ensanche de Barcelona, frente Pl. Mercado, cajón diario 400 pesetas, con gran vivienda, vendo en 14.000 pesetas, con facilidades. Ocasión.

Pension en Ramblas

consta de dos pisos y 15 habitaciones, muy barata de alquiler, 24 años de existencia y siempre está llena. Vendo por retirarme en 15.000 pesetas, con facilidades de pago. Hay un beneficio mensual de 1.000 a 1.500 pesetas limpias.

Polleria y Hueveria

en el mejor punto Ensanche, cerca Corts, cajón diario de 100 pesetas, 5 habitaciones y patio. Puede establecerse otro negocio. Vendo en 1.800 pesetas.

Aceites y Jabones

en el Ensanche de Barcelona, frente parada autobús, propia para matrimonio o persona quiera establecerse, cajón dia de 100 pesetas, con 4 habitaciones y patio, alquiler barato, dot. en 4.000 pesetas.

Carbonería por 600 duros

situada en buena barriada de Barcelona con 3 habitaciones y alquiler económico, hace una recaudación de 600 pesetas a la semana. Vendo por tener otro negocio.

Comestibles Badalona

muchos años existencia situado en el mejor punto, hace una recaudación al dia de 150 pesetas, magnifica instalación, alquiler 90 pesetas, vendo por enfermedad.

Bodega muy buena

situada en inmejorable barriada de Barcelona y cerca plaza, espacioso local, cajón diario de 100 pesetas, doy a prueba el tiempo que deseen, tiene buena vivienda y almacén, vendo por tener otro.

Legumbres cocidos

en la barriada del Clot, magníficamente instalada, con vivienda, cuece al dia 40 a 50 kilos, vendo en precio ocasión por retirarme, buena vivienda y alquiler de 75 pesetas.

Alpargatería en piso

y cerca mercado, muy antigua y acreditada, vendo con géneros en 7.000 pesetas, por no poder atender. Hay buena vivienda y 90 pesetas de alquiler.

Bar-Café y Copeo

en el mejor punto de la barriada del Clot, cajón diario de 200 pesetas, el más antiguo. Tiene cafetera exprés, radio y mesa julepe. Vendo en mitad de su valor.

Comestibles

propio, para establecerse, cajón diario 150 pesetas, situada en la parte derecha del Ensanche de Barcelona con magnífica vivienda y alquiler barato. Vendo por tener otro negocio.

Kiosco-Bar

en sociedad importante gira a la semana 600 pesetas, alquiler gratis con vivienda, vendo en 10.000 pesetas, teniendo en cuenta que la máquina registradora solamente vale 5.000 pesetas.

Tienda de Frutas y Verduras

en el Ensanche, cajón diario de 200 pesetas a toda prueba, 4 habitaciones y alquiler barato, vendo en 700 duros.

Bar - Cafè - Comidas

situado en el casco antiguo de Barcelona, recauda dia de 40 a 50 duros, por no entender el negocio vendo a precio ocasión.

Colmado

en el Ensanche, alquiler 24 duros, 3 habitaciones y patio, cajón 125 pesetas al dia, vendo en 2.000 pesetas por cesar en el negocio. OPORTUNIDAD.

Cine sonoro

consta de piso y bajos, 400 butacas preferentes, 200 generales, un alquiler de 200 pesetas mensuales todo incluido, permite un beneficio líquido diario de 175 pesetas que no tengo inconveniente en garantizar en la forma que se me exija, vendo en 20.000 pesetas y si preciso fuera daré comprobando la moralidad del comprador, facilidades en el pago. GANGA UNICA.